

Sygn. akt VI Gz 280/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Renata Bober**

Sędziowie: **SO Beata Hass-Kloc**

SSR del. Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: asyst. sędziego Natalia Oślizło-Doskocz

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **E. N., J. G., A. P., D. J., W. P., D. K., A. W., R. K., A. Z., J. S., A. K. (1), M. P., W. M., R. U., J. N., T. C., R. S., A. K. (2), W. K.**

z udziałem: **Przedsiębiorstwa (...) S.A. z/s w I.**

o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu

na skutek zażalenia dłużnika na pkt I postanowienia Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 15 maja 2015 r., sygn. akt V GU 6/15

postanawia:

zmienić zaskarżony pkt I postanowienia, **tj.** wniosek oddalić,-

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Krośnie V Wydział Gospodarczy zabezpieczył majątek dłużnika Przedsiębiorstwa (...) S.A. z/s w I. poprzez: 1. zakazanie spółce (...) sp. z o.o. w W. zbywania, pozostających w jej użytkowaniu wieczystym nieruchomości objętych księgami wieczystymi nr (...) prowadzonymi w Sądzie Rejonowym w Krośnie, 2. wpisanie ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości dłużnika w księgach wieczystych nr (...) prowadzonych w Sądzie Rejonowym w Krośnie (I) oraz oddalił wniosek w pozostałym zakresie (II). Przedstawiając motywy swojego rozstrzygnięcia Sąd ten wskazał, że wniosek wierzycieli o zabezpieczenie majątku dłużnika zasługiwał na uwzględnienie w zakresie jak w zaskarżonym postanowieniu. Sąd I instancji powołał się na okoliczność, iż w związku z podziałem spółki Przedsiębiorstwo (...) S.A. powstała m.in. spółka (...) sp. z o.o. w W., do której to spółki zostały wniesione nieruchomości pozostające w użytkowaniu wieczystym dłużnika. Sąd Rejonowy podkreślił, że zgodnie ze stanowiskiem wierzycieli wskazana czynność została dokonana z rażącym pokrzywdzeniem wierzycieli a brak zabezpieczenia uniemożliwi zaspokojenie w jak najwyższym stopniu ich roszczeń. Sąd Rejonowy oddalił wniosek o zabezpieczenie w pozostałym zakresie powołując się na brak przesłanek do zakazania spółce (...) sp. z o.o. w W. zbywania wszystkich posiadanych przez nią nieruchomości.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik, zaskarżając je w punkcie I ppkt 1 i 2, co do sposobu dokonanego zabezpieczenia i zarzucając mu:

1. obrazę przepisów art. 755 § 1 pkt 2 i 5 k.p.c., art. 730¹ §1-3 k.p.c. oraz art. 37,40 127 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze poprzez dokonanie zabezpieczenia majątku dłużnika pomimo tego, że dokonanie zastosowanego zabezpieczenia było niedopuszczalne, a już na pewno nie celowe i bezzasadne, wobec tego, że:

- nieruchomości objęte księgami wieczystymi nr (...) nie stanowią majątku dłużnika, lecz pozostają w użytkowaniu wieczystym (...) sp. z o.o. , na podstawie czynności prawnej mającej miejsce ponad rok przed złożeniem przez wierzycieli wniosku o ogłoszenie upadłości, w związku z czym, już na obecnym etapie postępowania należało przyjąć, że ww. czynność prawna nie może być i nie będzie z mocy prawa bezskuteczna wobec masy upadłości, a tym samym wierzyciele nie mają interesu prawnego w żądaniu ustanowienia dokonanego sposobu zabezpieczenia,
- czynność prawna na mocy której z majątku dłużnika wyszło prawo użytkowania wieczystego nieruchomości objętych księgami wieczystymi nr (...), nie jest bezskuteczna wobec masy upadłości, a tym samym wierzyciele nie mają interesu prawnego w żądaniu ustanowienia dokonanego sposobu zabezpieczenia i dokonanie takiego zabezpieczenia jest niecelowe oraz stanowi bezzasadną i nadmierną uciążliwość,
- ewentualna bezskuteczność w stosunku do masy upadłości czynności prawnych dokonanych przez upadłego następuje z mocy prawa dopiero z chwilą ogłoszenia upadłości, co oznacza brak podstaw na obecnym etapie postępowania do zastosowania sposobu zabezpieczenia przyjętego w zaskarżonym postanowieniu, gdyż nieruchomości objęte księgami wieczystymi nr (...) nie stanowią majątku dłużnika, a czynność prawna na podstawie której prawa te wyszły z majątku dłużnika nie jest objęta bezskutecznością,
- dokonany sposób zabezpieczenia nie jest celowy i nie zmierza do zabezpieczenia wierzytelności wierzycieli wobec ich propozycji układowej,
- wierzyciele we wniosku o dokonanie wskazanego sposobu zabezpieczenia, nie uprawdopodobnili okoliczności uzasadniających postulowany sposób zabezpieczania, jak również nie wskazali prawidłowo sposobu zabezpieczenia,

2. obrazę przepisów art. 736 § 1 k.p.c. w zw. z art. 738 k.p.c. w zw. z art. 37 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze, co miało istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, poprzez rozpoznanie wniosku wierzycieli o zabezpieczeniu i dokonanie zabezpieczenia w sposób określony w zaskarżonym postanowieniu, pomimo tego, że wniosek wierzycieli o udzielenie zabezpieczenia nie spełniał przesłanek określonych w art. 736 § 1 k.p.c. i zawierał braki formalne, co winno skutkować jego zwrotem bez wzywania wierzycieli do uzupełnienia braków formalnych.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonym zakresie co do sposobu udzielonego zabezpieczania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioski o udzielenie zabezpieczenia poprzez zakazanie spółce (...) sp. z o.o. w W. zbywania, pozostających w jej użytkowaniu wieczystym nieruchomości objętych księgami wieczystymi nr (...) prowadzonymi w Sądzie Rejonowym w Krośnie a także wpisanie ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości dłużnika w ww. księgach wieczystych jest niezasadny, jako że dotyczy majątku osoby trzeciej, która nie jest i nie będzie stroną obecnego postępowania oraz ewentualnego postępowania upadłościowego, o ile zostanie takie ogłoszone. Podstawą rozstrzygnięcia o zabezpieczeniu przez SR w Tarnobrzegu był przepis art. 37 w zw. z art. 36 zd. 2 pr.up. Wynika z tego ostatniego oraz dalszych wskazujących na sposoby zabezpieczenia

przy złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości, iż zabezpieczenie może dotyczyć jedynie majątku dłużnika. Nie sposób na tym etapie postępowania przesądzać w trybie art. 127 pr.up., na który to przepis powołują się wnioskodawcy we wniosku o zabezpieczenie, że majątek w postaci nieruchomości, który w trybie art. 543 ksh stał się własnością innej spółki i co wynika też z odpisów z ksiąg wieczystych (k. 91-99 - prawo użytkowania wieczystego nieruchomości objętych wskazanymi księgami wieczystymi przysługują spółce (...) sp. z o.o. w W.), stanowi własność dłużnika. Realizacja roszczenia z art. 127 pr.up. następuje bowiem w drodze odrębnego powództwa, już po ogłoszeniu upadłości. Zdawać by się mogło natomiast w świetle treści wniosku wierzycieli o ogłoszenie upadłości, iż wniosek wierzycieli o zabezpieczenie zmierzał w istocie do zabezpieczenia roszczenia wynikającego z art. 127 pr.up., tymczasem przedmiotem tej sprawy jest wniosek o ogłoszenie upadłości, zatem to w tej sprawie sąd zabezpiecza majątek tylko i wyłącznie strony postępowania, tj. dłużnika, co wynika z literalnej wykładni przepisów art. 36 i nast. Pr.up. Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie analogiczny pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w postanowieniu z dnia 20.12.2013 r. sygn. akt I Acz 966/13, Lex nr 1425513, choć nie do końca przekonuje jego uzasadnienie, a to iż uwzględnienie takiego wniosku spowodowałoby, że podmiot, na który Sąd nałożyłby obowiązek zakazu zbywania praw z nieruchomości czy też wpisał ostrzeżenie o toczącym się postępowaniu w księdze wieczystej, nie miałby możliwości złożenia środka zaskarżenia, czy też skorzystania z uprawnień określonych w art. 742 k.p.c., bowiem legitymacja czynna z tego artykułu przysługuje wyłącznie osobie obowiązanej, a taką nie jest osoba trzecia nie uczestnicząca w postępowaniu. Zdaniem Sądu Okręgowego z chwilą bowiem dokonania zabezpieczenia majątku osoby trzeciej, ta osoba automatycznie staje się „zobowiązany” i to jej służyć winien środek zaskarżenia takiego postanowienie oraz uprawnienie z art. 742 kpc.

Mając na uwadze powyższe, zażalenie dłużnika uznano za uzasadnione o czym orzeczono na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.